

staltninger, for at holde et Slags Politik tilsees og tillands, idet Rigsdagen dog aldrig har givet Afkald paa sin constitutionelle Indsigt med Hensyn til de Spørgsmaals Afgjørelse, som et slikt Politik kunde fremfalde. Naar Rigsdagen saaledes gav sit Minde til, at der blev indkaldt eller tilbageholdt en overordentlig Land- og Søstyrke, havde den derimod ingenlunde givet sit Minde til de Udgifters Udredelse, som kunde staae i nærmere eller fjernere Forbindelse dermed.

Med dette som Udgangspunkt skal Udvalget berøre de tvende i sig forskellige Spørgsmaal, om Rustningernes Lovlighed og om deres Nødvendighed.

Naar særdeles Forhold fremfalde store overordentlige Udgifter, er det en constitutionel Regerings Pligt, dersom det kun er muligt, at søge det constitutionelle Samtykke til dem; er en Rigsdag ikke samlet, maa den sammentales. Det nytter ikke at spørge, om det i det enkelte Tilfælde var bedre, om Regeringen kunde handle paa egen Haand. Naar Forfatningen engang, med Kongens og Folkets Samtykke, har indskrænket Myndigheden, kan Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af denne Indskrænkning ikke paany reises. Det afgaaede Ministerium kjendte for en stor Del de politiske Sammenstød, der kunde give Anledning til Rustningerne; det besluttede disse og paabegyndte tildeels deres Udførelse, da Rigsdagen endnu var samlet forrige Vinter. Dette vil sees ved at nævne Tiden, da de afgjørende Skridt bleve tagne.

Den 12te Januar 1854 indgav den franske og den engelske Gesandt i St. Petersborg Noter til Keiseren af Rusland, i Anledning af den allierede Flaades Indseiling i det sorte Hav.

Den 31te Jan. 1854 aabnede Dronningen af England Parlamentet og bebudede i sin Aabningstale omfattende Rustninger i Anledning af den truende Krig.

Den 6te eller 7de Februar forlode de russiske Gesandter Paris og London.

Den 21de Februar udstedte Keiser Nikolaus et krigerisk Manifest.

Den 10de Marts holdt Dronning Victoria

Revue over den engelske Østersø-Flaade ved Spithead.

Den 11te Marts affeilede denne Flaade, — 44 større og mindre Skibe.

Den 14de Marts kom Orlogsfregatten Miranda hertil; den 17de Marts var Flaaden ved Bingsø; den 19de Marts ankom Flaadens Chef, Sir Charles Napier til Kjøbenhavn; den 23de Marts var den engelske Flaade i Beltet.

Den 20de Marts affeilede den første Afdeling af den franske Flaade til Østersøen.

Krigserklæringen er af 29de Marts 1854.

Hvad der med Sandsynlighed kunde forestaae, var altsaa bekjendt, medens Rigsdagen endnu var samlet — dens Møder sluttedes den 24de Marts —, og der var Intet til Hinder for at Ministeriet kunde have holdt den længere Tid samlet, naar det havde vigtige Spørgsmaal at forelægge den.

Ministeriets Betragtning af Forholdene aabenbarede sig ved Forhandlingerne om den overordentlige Udskrivning. Marineministeren forelagde et Lovudkast om „en forøget Udskrivning til Søkrigstjenesten“ af 686 Mand. Denne Lov kom til 1ste Behandling i Folkethinget den 4de Februar. Der blev dengang stillet en indtrængende Opfordring til Ministeren om at give en Udagt over „den hele Sag“, for at det kunde sees, hvilke Udgifter vilde fremfalde ved den forøgede Udskrivning. Ministeren svarede derpaa: „Om Kostningerne ved denne Sag kunne ikke i dette Øieblik bestemt beregnes; de kunne blive overmaade ringe, og de kunne blive store, og jeg tvivler ikke om, at, naar Regeringen seer sig istand til at have et Overblik derover, saa vil Finantsministeren, til hvem jeg, og maaſte ogsaa andre Ministre, vil finde mig foranlediget til at henvende mig om de nødvendige Summer, forelægge Thinget et Lovforslag om en Tillægsbevilling i saa Henseende; men nu seer jeg mig ikke istand til at gjøre noget Regnestykke over disse Udgifter, der, som sagt, maaſte kun ville være en Ubetydelighed“ (Folkethingets Tidende Side 4124)... „Det er en Selvfølge, at disse Folk, som kun skulle bruges til et bestemt Maal, kun kunne bruges med nogen